Si prego més, estic més a prop de Déu?

Per DavidG el dc., 02/05/2018 - 12:49

No sempre és així.

Pregar és posar la vida en “mode Déu”. És disposar-me a viure en el qui és l’amor. Si la pregària em duu a estimar com el Senyor, es mantindrà activat en mi aquest “mode” la resta de la jornada.

Es pot donar que jo dediqui molt de temps a pregar i, en canvi, estic activant el “jo sóc el principi i final de tot”, altrament dit “mode ego”. El “mode ego” em preserva en la meva zona de confort i m’impedeix estimar Aquell que viu en el cor de tots i de tot.

Mira, que si en sortir de la pregària, no tinc més amor, senyal que en el racó no hi estava cercant Déu. Potser estava interessat en les pessigolles espirituals. Potser buscava que les escriptures confirmessin els meus arguments. Potser volia sentir-me estimat sense oferir-me generosament. Aleshores, si a la pregària no he sortit de mi per anar a l’encontre del Senyor, el temps dedicat a l’oració no em portarà a viure en Déu, per molts minuts que l’allargui.

Pot passar també, a l’inrevés. Que rarament trobi temps per a estimar-nos a soles amb el Senyor. Prou voldria fer-ho, però el seguit d’ocupacions -fetes preocupacions-, impedeixen el temps de qualitat necessari per al tu a tu amb Ell. Aleshores és quan cal fixar un temps a l’agenda per recollir-se. I blindar aquell racó fins a l’impossible. Uns dies a l’estiu? una tarda al mes? unes hores a la setmana? un quart d’hora cada dia? I, a l’opció, “voleu repetir aquest esdeveniment?”, cliques un “sí” generós.

Però, si arriba aquell moment reservat per trobar-te amb el Senyor, i, de sobte, una urgència irromp o te’n recordes que t’has barallat amb algú, deixa la teva ofrena a l’altar i ves a reconciliar-te (Cf Mt 5,23), ves a construir l’amor allà on ha quedat malmès.

Diu Sant Ignasi a Sant Francesc de Borja quan aquest li pregunta si li recomana augmentar les hores de pregària que ja fa: *si el Senyor sols fos servit en la pregària, serien curtes les de menys de 24 hores al dia.*
Perquè la veritable qüestió és: ¿deixo que el Senyor es serveixi de mi?
Ho meditaré i demanaré que així sigui.